

ХЕРСОНСЬКА МІСЬКА РАДА

VIII сесія міської ради VII скликання

РІШЕННЯ

від 07.07.2016 № 280
м. Херсон

Про встановлення
земельного податку
на території м. Херсона

З метою встановлення податку на майно в частині плати за землю на території м. Херсона, враховуючи рекомендації постійної комісії міської ради з питань містобудування, архітектури та регулювання земельних відносин від 24.02.2016 (протокол №13), відповідно до статей 7, 8, 10, 12, 14, підпункту 1.3 статті 265, статей 269-271, 274, 281-287 Податкового кодексу України, Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада

В И Р І Ш И Л А:

1. Встановити на території міста Херсона земельний податок (далі – Податок) як складову частину плати за землю.

2. Визначити ставки Податку:

2.1. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у власності юридичних та фізичних осіб, встановлюється у наступному розмірі від їх нормативної грошової оцінки:

- для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибні ділянки) – 0,2%;

- іншого цільового призначення – 1 %.

2.2. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання, встановлюється у наступному розмірі від їх нормативної грошової оцінки:

2.2.1. державної, комунальної та приватної форми власності, окрім суб'єктів господарювання, визначених пунктом 2.2.2 – 1%;

2.2.2. для юридичних осіб, які змінили організаційно-правову форму господарювання та здійснили продаж частини об'єкта нерухомості,

розміщеного на земельній ділянці, яка перебуває у постійному користуванні, – 3%.

2.3. Ставка податку для сільськогосподарських угідь та земель загального користування встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

2.4. Ставка податку за земельні ділянки (в межах населених пунктів) під гаражно-будівельними; дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб встановлюється у розмірі 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

2.5. Ставка податку за земельні ділянки для юридичних осіб, зайняті житловим фондом (з урахуванням земель, що перебувають у постійному користуванні юридичних осіб, крім державної та комунальної форми власності), – у розмірі 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

2.6. Ставка податку за земельні ділянки (в межах населеного пункту), що належать до земель залізничного транспорту, – в розмірі 0,25 відсотка від нормативної грошової оцінки.

3. Визначити елементи земельного податку згідно з додатком 1.

4. Встановити, що на території міста Херсона застосовуються пільги щодо сплати Податку згідно з додатком 2.

5. Рішення набирає чинності з 01.01.2017.

6. Відділу громадських зв'язків міської ради висвітлити зміст даного рішення у засобах масової інформації, а відділу інформаційного та програмного забезпечення міської ради (Букін В.О.) опублікувати його на офіційному сайті Херсонської міської ради та її виконавчих органів.

7. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань планування, фінансів, бюджету та соціально-економічного розвитку, інвестиційної політики та дерегуляції (Дмитрієв А.М.) та постійну комісію міської ради з питань містобудування, архітектури та регулювання земельних відносин (Романюк О.Я.).

Міський голова

В.В.Миколаснко

Застосування пільг по сплаті земельного податку
на території міста Херсона

Відповідно до статті 281 Податкового кодексу України, від сплати податку звільняються фізичні особи:

- а) інваліди першої і другої груп;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- в) пенсіонери (за віком);
- г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- д) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 281.1 Податкового кодексу України, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- б) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;
- в) для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;
- г) для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
- д) для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Відповідно до статті 282 Податкового кодексу України, від сплати податку звільняються юридичні особи:

- а) санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- б) громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми, зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за

відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

в) бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

г) дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

Відповідно до пункту 1 статті 284 Податкового кодексу України, додатково від сплати податку звільняються:

а) підприємства, установи та організації, на балансі яких знаходяться парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи;

б) дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;

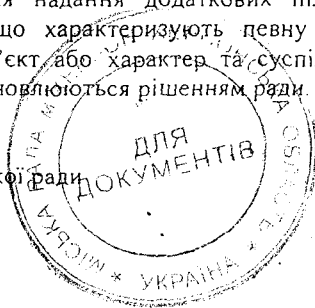
в) органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, органи Міністерства внутрішніх справ, Управління Служби безпеки України в Херсонській області, Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Херсонській області, органи Державної фіскальної служби у Херсонській області, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

г) дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій;

д) підприємства, установи, організації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості, у тому числі аероклуби та авіаційно-спортивні клуби Товариства сприяння обороні України, – за земельні ділянки, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України з видів спорту та підготовки спортивного резерву, бази олімпійської та паралімпійської підготовки.

Відповідно до пункту 30.2 статті 30 Податкового кодексу України, підставами для надання додаткових пільг на території міста Херсона є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат та встановлюються рішенням ради.

Секретар міської ради

[Handwritten signature]

О.Б.Урсуленко

Елементи земельного податку

Загальні положення

Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

1. Платники земельного податку

1.1. Платниками земельного податку є:

- а) власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- б) землекористувачі.

1.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

2. Об'єкт оподаткування земельним податком

Об'єктами оподаткування є:

- а) земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- б) земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

Базою оподаткування є:

3.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України;

3.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4. Ставка податку

4.1. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у власності юридичних та фізичних осіб, встановлюється в наступному розмірі від їх нормативної грошової оцінки:

- для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд (присадибні ділянки) – 0,2 %;
- іншого цільового призначення – 1 %.

4.2. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання, встановлюється в наступному розмірі від їх нормативної грошової оцінки:

4.2.1. державної, комунальної та приватної форми власності, окрім суб'єктів господарювання, визначених пунктом 4.2.2 – 1 %;

4.2.2. для юридичних осіб, які змінили організаційно-правову форму господарювання та здійснили продаж частини об'єкта нерухомості, розмішеного на земельній ділянці, яка перебуває у постійному користуванні, – 3 %.

4.3. Ставка податку для сільськогосподарських угідь та земель загального користування встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.4. Ставка податку за земельні ділянки (в межах населених пунктів) під гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб встановлюється у розмірі 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.5. Ставка податку за земельні ділянки для юридичних осіб, зайняті житловим фондом (з урахуванням земель, що перебувають у постійному користуванні юридичних осіб, крім державної та комунальної форми власності), – у розмірі 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.6. Ставка податку за земельні ділянки (в межах населеного пункту), що належать до земель залізничного транспорту, – в розмірі 0,25 відсотка від нормативної грошової оцінки.

4.7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню:

а) сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднені сільськогосподарські угіддя, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

б) землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

в) земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортоділень, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

г) землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування – землі під проїжджою частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

- паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

- майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання пально-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

д) земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами,

ягідниками та виноградниками, до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

е) земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

є) земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

ж) земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано в установленому законом порядку.

5. Порядок обчислення земельного податку

5.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5.2. Платники земельного податку (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку, станом на 01 січня, і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землею) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

5.3. Платник земельного податку має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

5.4. За нововідведені земельні ділянки платник земельного податку подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним. У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування, платник земельного податку подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, в якому відбулися такі зміни.

5.5. Нархування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України. У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного

власник зобов'язаний сплатити податок протягом календарного року. Податок сплачується попереднім власником за період із 01 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку. З наступним власником, – починаючи з місяця, в якому в нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року, контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

5.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожній із таких осіб:

а) у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній із таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

б) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

в) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожній із них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

5.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 Податкового кодексу України, за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні", для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

6. Податковий період для плати за землю

6.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

6.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 01 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

7. Строк та порядок плати за землю

7.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою, плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

7.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку, до 01 травня.

7.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

7.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця, протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

7.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України.

7.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території, сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

7.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

8. Строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку

8.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою, плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

8.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку, до 01 травня.

8.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця,

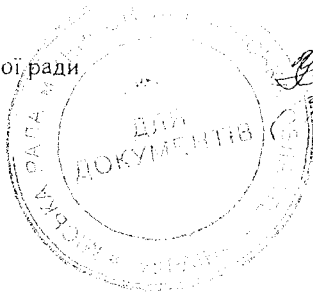
протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця, протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

8.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території, сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

Секретар міської ради

О.Б.Урсуленко